

РЕВ.;ЕНА.;Е

№ .2

гр. С□.Е;ф□.;;я, 04.01.2022 г.

В ИМ.О НА НАРОДА

СОФА.;ЙСКА.; РАЙОНЕН СЪД, ... СЪСТАВ, в

□.F;D.;□.1;□.B;□.;;□.;□.D;□.E; заседание на
□.F;□.5;т□.D;□.0;□.4;□.5;с□.5;т□.;; □.4;□.5;□.A;□.5;□.C;□.2;p□.;;
□.F;p□.5;□.7; □.4;□.2;□.5; х□.;;□.B;я□.4;□.;; □.4;□.2;□.0;□.4;□.5;с□.5;т □.;;
□.F;ър□.2;□.0; □.;;□.E;□.4;□.;;□.D;□.0; в следния състав:

СЪДИЯ: А.;ЕОРА.;А.; СТ. ЧЕХЛАРОВ

при участи.о на секр.аря ПЕТЯ Н.

АНА.;ЕЛОВА

като разгледа докладваното от

А.;ЕОРА.;А.; СТ. ЧЕХЛАРОВ

А.;p□.0;□.6;□.4;□.0;□.D;с□.A;□.E;

□.4;□.5;□.B;□.E; № 2021111014...9

по описа за 2021 година

Образувано е по искова молба на СЛ. С. Д., ЕГН *****, срещу „Ч.Е.Б.“ АД, ЕИК ....., с която е предявен иск с правно основание чл.4.9,ал.1 ГПК за признаване за установено, че ищецът не дължи на отв.ника следните суми: сумата от 706,19 лв., представляваща главница за ползване на електрическа енергия за периода от 24.11.2012г. до 2..0..201г., лихва за забава в размер на 67,50 лв. за периода от 05.04.201. г. до 07.04.2014 г., законна лихва в размер на 517,95 лв. за периода от 15.04.2014 г. до 05.07.2021 г. и .25 лв. разноси, за които суми е издаден изпълнителен лист от 19.0..2014 г. по ч.гр.д. № 20297/2014 г. по описа на СРС, .. състав.

Ищецът твърди, че срещу него е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 20297/2014 г. по описа на СРС, .. състав, като по заповедното производство е издаден и изп. лист на 19.0..2014 г. Твърди, че въз основа на издадения изп. лист срещу него е образувано изп. дело № 2015.2.0400... по описа на ЧСИ М.Б., по ко.о били извършвани изп. действия, като последното извършено изп. действие било изпратена покана за доброволно изпълнение и наложени заповори от 0..02.2015 г. Сочи, че на 26.05.2017 г. е постъпила молба от вискателя за извършване на изпълнителни действия, но от посочената дата

до настоящия момент не били извършвани никакви същински изпълнителни действия, по.и ко.о и изп. дело било прекратено по право, а вземан.о се е погасило по давност. Сочи, че влязлата в сила заповед за изпълнение не представлява решение по смисъла на чл.117,ал.2 ЗЗД, по.и ко.о и за процесните вземания приложение следва да намери кратката тригодишна погасителна давност. По изложените съображение ищецът счита, че процесните вземания са погасени по давност.

Отв.никът оспорва предявения иск. Поддържа, че влязлата в сила заповед за изпълнение има сила на пресъдено нещо и прекъсва давността, като след влизан.о ѝ в сила е започнала да тече нова, п.годишна погасителна давност. Излага, че с депозираната пред с.я изпълнител молба от 26.05.2017 г. са поискани нови изпълнителни действия, ко.о също е довело до прекъсване на давността и започване на нова п.годишна погасителна давност. Сочи, че подал нова молба за предприемане на изпълнителни действия през м.0..2021 г.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По предявения иск правно основание чл.4.9, ал.1 ГПК в тежест отв.ника е да докаже, че след влизане в сила на заповедта за изпълнение са се осъществили факти, довели до спиране/прекъсване течен.о на давностния срок.

От приложеното по делото ч.гр.д. 20297/2014 на Софийски районен съд, .. състав се установява, че на 2..04.2014 г. е била издадена заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК срещу ищеца СЛ. С. Д. в полза на „Ч.Е.Б.“ АД, за следните суми: сумата от 706,19 лв., представляваща главница за ползване на електрическа енергия за периода от 24.11.2012г. до 2..0..201г., ведно със законната лихва от 15.04.2014 г. до изплащане на сумата, лихва за забава в размер на 67,50 лв. за периода от 05.04.201. г. до 07.04.2014 г., и .25 лв. разноски. Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника на 12.07.2014 г. по реда на чл. ., ал. 5 ГПК с изтичане на двуседмичния срок от залепване на уведомление /на 2..06.2014 г./. От тази дата е започнал да тече и двуседмичния срок за подаване на възражение по чл. 414 ГПК, който срок е изтекъл на 26.07.2014 г. и заповедта е влязла в сила 27.07.2014 г. На 19.0..2014 г. е бил издаден изпълнителен лист за сумите по заповедта. Въз основа на изпълнителния лист по молба на отв.ника от 16.01.2015 г. е образувано изп. дело № 2015.2.0400... по описа на ЧСИ М.Б..

Съдът намира, че при осъществяван.о на принудително изпълнение въз основа на влязла в сила заповед за изпълнение, изпълняемото право е облекчено в изпълнителна сила, която възниква в момента на изтичане на срока за възражение по чл. 414, ал. 2 ГПК, в който случай съдът служебно издава изпълнителен лист. С влизан.о в сила на заповедта за изпълнение – чл. 416 ГПК, се получава ефект, аналогичен на силата на пресъдено нещо и

длъжникът не може да релевира възраженията си срещу дълга по общия исков ред, извън случаите на чл. 424 ГПК и чл. 4.9 ГПК, тъй като същите са преклудирани, с ко.о се получава ефект на окончателно разрешен правен спор за съществуване на вземан.о, по.и ко.о и намира приложение разпоредбата на чл. 117, ал. 2 ЗЗД – срокът на новата давност е всякога п. години.

В този смисъл и с оглед нормата на чл. 117, ал. 2 ЗЗД, считано от влизан.о в сила на процесната заповед за изпълнение на 27.07.2014 г. /с изтичан.о на двуседмичния срок за депозиране на възражение/ е започнала да тече нова п.годишна давност.

Съгласно разпоредбата на чл. 116, б. „в“ ЗЗД давността се прекъсва с предприеман.о на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ, независимо от това дали прилаган.о му е поискано от вискателя или е предпри.о по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно чл.1., ал.1 ЗЧСИ (насочване на изпълнени.о чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяван.о на кредитора, възлаган.о на вземане за събиране или вместо плащане, извършван.о на опис и оценка на вещ, насрочван.о и извършван.о на публична продажба и т.н.). Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуван.о на изпълнително дело, изпращан.о и връчван.о на покана за доброволно изпълнение, проучван.о на имущественото състояние на длъжника, извършван.о на справки, набавян.о на документи, книжа и др. От друга страна искан.о да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото с.ят изпълнител е длъжен да го приложи (в този смисъл и Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк. дело № 2/201. г. на ВКС, ОСГТК).

От при.ото по делото изпълнително дело № 2015.2.0400... по описа на ЧСИ М.Б. се установява, че с молбата за образуване на изпълнителното дело от 16.01.2015 г. вискателят „Ч.Е.Б.“ АД е възложил на с.я изпълнител да проведе принудителното изпълнение по чл.1., ал.1 ЗЧСИ. В тази хипотеза вискателят възлага на с.я изпълнител да избира и прилага различни изпълнителни способности по своя преценка. .о защо, при овластяване по чл.1., ал. 1 ЗЧСИ следва да бъде изследван въпросът дали с.ят изпълнител е предприел изпълнителни действия в рамките на двугодишния преклузивен срок по чл.4., ал.1, т. ГПК, т.е. в този конкр.ен случай задължени.о за активност в изпълнителния процес се прехвърля от вискателя на с.я изпълнител. В случая овластяван.о по чл.1., ал.1 ЗЧСИ е станало с подаване на молбата за образуване на изпълнителното дело. От при.ото по делото копие на изпълнителното дело, образувано при ЧСИ М.Б., е видно, че с.ят изпълнител е наложил заповест по трудовото възнаграждение срещу „Архидея Б.“ ООД на 0..02.2015 г. Заповестта се счита наложен само с разпореждан.о на с.я изпълнител и с получаване на заповестното съобщение от тр.ото задължено лице, ко.о е видно от изричните разпоредби на чл. 450, ал. . и чл. 507 ГПК по отношение на момента, от който заповестта поражда действие, като законът не свързва това действие със съществуван.о на вземан.о (в този смисъл

Тълкувателно решение № ./10.07.2017г. по тълк. дело № ./2015 г. на ВКС, ОСГТК, т. 5). Запорът се счита наложен до момента, в който задължени.о бъде погасено, изпълнителният способ бъде реализиран, запорът бъде вдигнат или изпълнителното производство бъде прекратено. С налаган.о на запора /0..02.2015 г. / е била прекъсната давността, като от тази дата е започнал да тече нов, п.годишен давностен срок. Същевременно с предпри.ото изпълнително действие е бил прекъснат и преклузивния двугодишен срок по чл.4.,ал.1,т.. ГПК. От приложеното изпълнително дело е видно, че с писмо, входирано на 09.02.2015 г., „Архидея Б.“ ООД е отговорило, че лиц.о С.Д. е с прекратен трудов договор, по.и ко.о и суми по наложения запор не са били събрани. С разпореждане от 1..02.2015 г. с.ят изпълнител е присъединил като кредитор Държавата, с ко.о действие е била прекъсната отново давността, както и преклузивния двугодишен срок по чл.4.,ал.1,т.. ГПК. За периода от следващите 2 години до 19.02.2017 г. не са били предприемани никакви изпълнителни действия, нито кредиторът е поискал извършван.о на такива. Съобразно разрешени.о, дадено в Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк. дело № 2/201. г. на ВКС, ОСГТК, без правно значение е дали с.ят изпълнител ще постанови акт за прекратяване на принудителното изпълнение и кога ще направи това, като прекратяван.о на изпълнителното производство става по право, като новата давност е започнала да тече от предприеман.о на последното по време валидно изпълнително действие. .о защо и изпълнителното дело се е прекратило по право на 10.02.2017 г. Подадената след тази дата молба от вискателя от 26.05.2017 г. за предприемане на определен изпълнителен способ (запор върху банкови см.ки на длъжника) не поражда правни последици, включително не води до прекъсване на погасителната давност, тъй като към този момент изпълнителното производство вече е било прекратено по силата на закона. Извършените изпълнителни действия след прекратяване на изпълнителното производство не могат да произведат никакъв правен ефект, доколкото прекратеното изпълнително дело не може да се възобнови впоследствие с извършван.о на определени действия от вискателя или с.я изпълнител /вискателят е следвало да поиска образувано ново изпълнително дело въз основа на издадения изпълнителен лист/.

.о защо и по делото се установява, че след 1..02.2015 г. давността не е била спирана или прекъсвана. Погасителната давност за вземанията настъпва на 1..02.2020 г., т.е. към датата на подаване на исковата молба /14.07.2021 г./ процесните вземания се явяват погасени (както главното вземане за стойност на потребена електрическа енергия, така и акцесорните вземания за мораторна лихва и законна лихва – арг. чл. 119 ЗЗД). .о защо, към настоящия момент правото на кредитора за принудително удовл.ворение на оспорените вземания е погасено, по.и ко.о предявеният отрицателен установителен иск следва да бъде уважен.

-

По разноските

С оглед изхода на спора и на основание чл. 7., ал. 1 ГПК разноси следва да бъдат присъдени на ищеца в размер на общо .65 лв. (за държавна такса и адвокатско възнаграждение).

Така мотивиран, съдът

РЕВ.;А.;;

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от СЛ. С. Д., ЕГН *****, срещу „Ч.Е.Б.“ АД, ЕИК ....., отрицателен установителен иск с правно основание чл. 4.9, ал. 1 ГПК, че СЛ. С. Д., ЕГН *****, не дължи на „Ч.Е.Б.“ АД, ЕИК .... следните суми: сумата от 706,19 лв., представляваща главница за ползване на електрическа енергия за периода от 24.11.2012г. до 2..0..201.г., лихва за забава в размер на 67,50 лв. за периода от 05.04.201. г. до 07.04.2014 г., законна лихва в размер на 51 7,95 лв. за периода от 15.04.2014 г. до 05.07.2021 г. и .25 лв. разноси, за които суми е издаден изпълнителен лист от 19.0..2014 г. по ч.гр.д. № 20297/2014 г. по описа на СРС, .. състав.

ОСЪЖДА „Ч.Е.Б.“ АД, ЕИК ....., да заплати на СЛ. С. Д., ЕГН *****, на основание чл.7., ал.1 ГПК разноси в размер от .65 лв.

Решени.о подлежи на обжалване пред Софийски г.ски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при С□.Е;ф□..;□.9;с□.А;□..;

р□.0;□.9;□.Е;□.D;□.5;□.D; съ□.4;; _____